

ת"פ 5275/03/19 - מדינת ישראל נגד שקד יוגב

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 5275-03-19 מדינת ישראל נ' יוגב

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד יסמין נוי
נגד
הנאשמת שקד יוגב
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר ברכה

גזר דין

רקע

1. בהכרעת הדין מיום 5.7.20 הורשעה הנאשמת על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירת גניבה בידי עובד ממעבידו לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין ובעבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עבדה הנאשמת בתקופה הרלוונטית בסניף "ארומה", במתחם הסינמה סיטי בראשון לציון, בתפקיד אחראית משמרת. במסגרת תפקידה החזיקה מפתח למקום, ידעה את הקוד לנטרול האזעקה, מיקום מצלמות אבטחה, מיקום הכספת, קוד הכספת וכן את סכום הכסף שהכילה. הנאשמת ידעה שהמתלוננים מרוקנים את הכספת במועדים קבועים במוצאי שבת בכל שבוע.
3. כחודשיים עובר לביצוע העבירה קשרה הנאשמת קשר עם שניים אחרים, במסגרתו הציעה לאחרים לפרוץ למקום עבודתה ולגנוב כסף מהכספת.
4. סמוך לאחר מכן פנה אחד מן האחמד מסאעדה (להלן: "**אחמד**") אל המתלוננת והביע התעניינותו במידע שמסרה. הנאשמת מסרה לו פרטים על שעות פעילות המקום, כניסות ויציאות, על האזעקה וסכום הכסף שמכילה הכספת. אחמד מסר לנאשמת כי חלקה מהשלל יעמוד על 3,000 ₪. הנאשמת שבה ושוחחה עם אחמד מספר פעמים ואף מסרה לו את הקוד לכספת. בין השניים סוכם כי בליל הפריצה תשאיר הנאשמת את דלת המקום סגורה אך לא נעולה.
5. בלילה שבין 13.4.18 לבין 14.4.18, התפרץ אחד למקום יחד עם אדם נוסף. הוא נכנס דרך הדלת שנתרה פתוחה, הגיע למשרד, פתח את הכספת, גנב ממנה כ-10,000 ₪ ועזב את המקום.

6. בלילה שבין 14.4.18 לבין 15.4.18, הגיעה הנאשמת ללוד במטרה לפגוש את אחמד ולקבל את חלקה, אך היא לא קיבלה דבר.
7. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה והודתה בעובדות כתב האישום המתוקן.
8. אין הסכמה עונשית בין הצדדים.

תסקיר שירות המבחן

הוגשו ארבעה תסקירים וחוות דעת של הממונה על עבודות השירות בעניינה של הנאשמת :

9. **תסקיר שירות המבחן מיום 13.12.20 בעניינה של הנאשמת**, מלמד כי הנאשמת בת 30, רווקה המתגוררת בבית אמה ועובדת בקביעות. בהיותה בת 5 התגרשו הוריה והיא ושתי אחיותיה נותרו בחזקת אמה. בגיל 13 הוצאה מביתה על ידי גורמי הרווחה ונדדה בין פנימיות שונות. בהיותה נערה הייתה מעורבת לראשונה בפלילים ועל רקע כך קיבלה פטור משירות צבאי. הנאשמת מתארת יציבות תעסוקתית בשנים האחרונות, ומזה כשנתיים עובדת במשתלה ואף קודמה לתפקיד של אחראית משמרת. לדבריה, מעסיקה הנוכחי אינו מודע להליך הפלילי שתלוי עומד נגדה.
10. **מתסקיר משלים מיום 9.9.21**, עלה קושי של הנאשמת להפנים את חומרת מעשיה. היא מתארת את כתב האישום כמוקצן ומחמיר, על אף שלתפיסתה מדובר בהתנהלות חריגה שאינה מאפיינת אותה. בתקופה הרלוונטית חוותה מצוקה כלכלית, כשבאותה עת עוקלו חשבונות הבנק של אמה, החשמל לביתם נותק ונפתחו תיקי הוצאה לפועל. הנאשמת מסרה כי באותה תקופה חשה מצוקה נפשית. היא העבירה לאמה את רוב משכורתה ועבדה שעות נוספות. הנאשמת לא הגיעה לשתי פגישות נוספות שנקבעו לה. קצינת המבחן התרשמה כי לנאשמת אין מוטיבציה להיעזר בגורם טיפולי. עם זאת, בשל חלוף הזמן ומאחר ולא נפתחו תיקים נוספים כנגדה, סברה כי קיימת חשיבות בהעמקת האבחון.
11. **מתסקיר משלים מיום 6.12.21**, עולה כי הנאשמת החלה בהליך בירור פנימי, לקחה אחריות וחשה בושה ואשמה על התנהגותה, היא פנתה מיזמתה לטיפול בלשכת הרווחה. היא ביטאה נזקקות לקשר עם גורמי הרווחה לצורך רכישת כלים שיסייעו לה להשתלב ולייצב מערכות יחסים. קצינת המבחן העריכה כי הרקע לביצוע העבירה, מלבד הפן הכלכלי, הייתה קריסה רגשית וערכית אשר גרמה להתנהגותה ההרסנית דווקא במקום עבודתה, שם חשה ראויה ומוערכת. הנאשמת ביטאה נכונות להשתלב באפיק טיפולי פרטי אשר יכול לתרום להפחתת הסיכון למעורבות חוזרת בפלילים.
12. **מתסקיר משלים מיום 2.5.22**, עולה כי הנאשמת לא שתפה פעולה עם שירות המבחן על אף שהיו מספר ניסיונות לאתרה. לפיכך, שירות המבחן אינו בא בהמלצה שיקומית.
13. **מחוות דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 9.8.22 בעניינה של הנאשמת** נקבע כי היא נמצאה כשירה לבצע עבודות שירות.
14. הוגש תדפיס רישום פלילי (ת'1), ממנו עולה כי לנאשמת הרשעה בעבירות מרמה ורכוש שהתיישנה.

טענות הצדדים לעונש

15. **ב"כ המאשימה** טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת, בכללם, פגיעה בקניינו של אדם. ב"כ המאשימה הדגישה כי על אף שמדובר באירוע של פריצה לבית עסק, פוטנציאל הסיכון לקיומו של "מדרון חלקלק" קיים אף במקרה שלפנינו.
16. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות, לחומרת המעשים ולחלקה המשמעותי של הנאשמת בביצוע העבירה. מדובר במי שעבדה כאחראית משמרת בעסק. במסגרת תפקידה, החזיקה ברשותה מידע נחוץ לצורך ביצוע העבירה לרבות: מיקומה של הכספת; קוד; סכום הכסף בכספת. הנאשמת החזיקה מפתח לדלת הכניסה, והייתה מודעת לקוד לנטרול האזעקה, כמו גם מיקומן של מצלמות האבטחה.
17. עוד נטען כי מדובר בביצוע עבירה שקדם לה תכנון והכנה. הנאשמת היא שיזמה את ביצוע העבירה, יצרה קשר עם המעורבים ומסרה להם את פרטים הרלוונטיים. זאת ועוד, הנאשמת הייתה אמורה להרוויח סכום כסף בגין חלקה בביצוע העבירה.
18. **ב"כ המאשימה** ביקשה לקבוע מתחם ענישה, הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בשל אופי ההתפרצות וחלקה של הנאשמת בביצוע העבירה.
19. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את עברה הפלילי של הנאשמת חרף התיישנותו. לחובתה הרשעה קודמת בשל עבירות מרמה ורכוש שביצעה בצעירותה. אשר לחלוף הזמן, נטען כי העבירה אכן בוצעה לפני למעלה מ-4 שנים, עם זאת ההגנה הגישה בקשות מרובות לדחיית מועדי הדיון ורק כשנתיים לאחר האירוע הודתה הנאשמת במיוחס לה. יתר על כן, תסקירים שהוגשו בעניינה מלמדים על חוסר שיתוף פעולה.
20. כנסיבות לקולה, נטען כי הנאשמת נטלה אחריות, חסכה זמן שיפוטי ולא נפתחו נגדה תיקים נוספים. עוד נטען כי מתסקירי שירות המבחן נלמד על נסיבות חיים שאינן פשוטות.
21. **לבסוף**, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.
22. **ב"כ הנאשמת** הפנה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירה. הודגש כי הנאשמת הייתה נתונה במצוקה כלכלית קשה והיא ביצעה את העבירה על רקע חרדה קיומית ממשית. נטען כי הנאשמת לא ביצעה את הפריצה בפועל, ובניגוד לטענת ב"כ המאשימה, לא היה תכנון מוקדם ואין מדובר באירוע מתוכנן. כל חלקה של הנאשמת היה שהשאירה את הדלת האוטומטית פתוחה ומסרה לאחר את הקוד של הכספת. בנוסף, במסגרת תפקידה עזבה הנאשמת את המקום לא לפני שוודאה שבעת הפריצה לא היו אנשים נוספים במקום.
23. עוד נטען כי חלקה בגין ביצוע העבירה נקבע על סכום של 3,000 ₪, שאף אותו לא קיבלה.
24. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי בגיל 6 אביה עזב את הבית והקשר ממנו נותק. כשהייתה בת 13 שירותי הרווחה הוציאו את שלושת האחיות מהבית ושילבו אותן במסגרות חוץ ביתיות, לרבות במוסד המטפל בנערות בסיכון גבוה. שם, חברה לחברה שולית ונפתח לה תיק פלילי על עבירות מרמה ורכוש

שהתיישן.

25. **ב"כ הנאשמת** הדגיש את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה וטען כי הנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן באופן כמעט מלא. לא זו אף זו, הנאשמת אף פנתה מיוזמתה לשירות הפסיכולוגי של קופת החולים. כיום היא עובדת בשתי עבודות ואף השתלבה בטיפול פרטי.
26. **ב"כ הנאשמת** התייחס למתחם אליו עתרה ב"כ המאשימה וטען כי אין הלימה בין מתחם הענישה אליו עתרה לבין המקרה שלפנינו, וכי הפסיקה שהגישה חמורה מענייננו.
27. **ב"כ הנאשמת** ביקש לקבוע מתחם ענישה, הנע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
28. **לבסוף**, עתר למקם את העונש ברף הנמוך של המתחם וביקש להתחשב בנסיבות המקרה.
29. הנאשמת הביעה חרטה ובושה על המקרה והתנצלה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

30. עקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
31. עובדות האישום בהן הורשעה הנאשמת מתארות אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14)).
32. עבירת הגניבה ממעביד היא אחת מעבירות הרכוש החמורות. בעוד שבגין עבירת הגניבה העונש המקסימלי בחוק הוא 3 שנות מאסר, העונש בגין עבירת הגניבה ממעביד הוא 7 שנות מאסר.
33. הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על קניינו ורכושו של המעביד, שמירה על יחסי אמון ועבודה תקינים בין עובד למעבידו והתנהלות עסקית תקינה שלא תיתכן ללא אמון בעובד.
34. מדובר בעבירה קלה לביצוע, בשל הגישה החופשית הקיימת פעמים רבות לעובד לרכושו של מעבידו, בעוד שהדרך לגלות דבר הגניבה אינה קלה, בהיעדר מנגנוני פיקוח ברוב בתי העסק, בהם קיים אמון בעובד.
35. בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה שבעבירת הגניבה בידי עובד ממעבידו, ראו לעניין זה את רע"פ 407/09 **חנה יאיר נגד מדינת ישראל** (05.09.09):

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן

מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל."

36. ואף יפים הדברים לעניין זה שנרשמו בעפ"ג 1576-02-18 לזמי נ' מדינת ישראל:

"... נדמה, כי אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרה שבעבירה של גניבה ממעביד. בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה בביצוע עבירה מעין זו, וציין כי לצד הפגיעה בזכות הקניין, נעוצה החומרה בעובדה שעבירות גניבה ממעביד מבוצעות תוך ניצול האמון שנותנים המעבידים בעובדיהם, כאשר יחסי עובד ומעביד הינם יחסים מיוחדים הדורשים אמון רב, שליחת יד ברכוש המעביד מתבצעת לרוב בקלות והדרך לגלותה אינה קלה... מן האמור עולה איפוא כי עבירת גניבה ממעביד, לא כל שכן כזו שבוצעה בצוותא, מחייבת ככלל ענישה מרתיעה".

37. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי להתנהלותה של הנאשמת ולכך שהנאשמת קשרה קשר כחודשיים עובר ביצוע העבירה עם אחרים, באופן המלמד על נקיטת יוזמה מצידה לביצוע פריצה וגניבה בצוותא למקום המספק לה פרנסה. מהעובדות עולה כי הנאשמת הייתה מחוללת העבירה, היוזמת והרוח החיה.

38. בשל תפקידה של הנאשמת במקום עמדה לרשותה אמצעים אשר אפשרו את ביצוע העבירה בקלות ובמהירות. היא החזיקה מפתח למקום, ידעה את הקוד לכספת ולמערכת האבטחה. הנאשמת חלקה עם אחר פרטים שסייעו לו בגניבת תכולת הכספת ובריחתו מהמקום ללא הפרעה, תוך הפרת האמון שניתן בה על ידי מעבידה.

39. פגיעתה באמון, שהינו יסוד בסיסי ביחסי עובד מעביד, הייתה משמעותית, נוכח התפקיד שהחזיקה. היא פעלה בתעוזה והייתה אדישה לנזק שיגרם למתלוננים. בנסיבות אלו, אני דוחה את בקשת ב"כ הנאשמת לראות במבצע עבירת הפריצה כמבצע העיקרי והמרכזי.

מדיניות הענישה

40. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. רע"פ 5471/15 **לסטר נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשה לרשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירת גניבה של עובד ממעבידו. המבקש, נעדר עבר פלילי, גנב סחורה בשווי ₪ 80,600 אשר הוחזרה למעביד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים. התקבל ערעורה של המדינה לעניין קולת העונש ובית המשפט המחוזי השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשה לרשות ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירת

גניבה של עובד ממעבידו. המבקש הועסק במפעל תכשיטים וגנב ממעבידו תכשיטי זהב בשווי של כ-2,000 דולר. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר על תנאי תוך התחשבות בהליך האזרחי שננקט כנגדו עקב הרשעתו בעבירת הגניבה. התקבל ערעורה של המדינה לעניין קולת העונש ובית המשפט המחוזי החמיר עונשו של הנאשם והשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, לצד רכיבי ענישה נלווים.

ג. רע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור של המבקש אשר הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. במסגרת עבודתו כרוקח בקופת חולים כללית גנב המערער בשתי הזדמנויות תרופות ומכרן. בית משפט השלום גזר על המבקש 5 חודשי עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים.

ד. ת"פ 1649/07 **מדינת ישראל נ' עומר זיידאן**, הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד ממעבידו. בעת עבודתו כנהג משאית אשפה בעיריית חיפה, נהג הנאשם למכור דלק-סולר גנוב בהיקף של 9,785 ליטרים בסכום של 40,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.

ה. ת"פ 28674-05-11 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי**, הורשע הנאשם, פקיד בבנק הדואר, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת גניבה בידי עובד ממעבידו. הנאשם, נעדר עבר פלילי, גנב סך של 73,000 ₪ מתוך מצוקה כלכלית. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן.

ו. ת"פ 14856-06-11 **מדינת ישראל נ' אבו**, הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו. במסגרת עבודתו בתחנת דלק, סייע הנאשם לאחר לגנוב מכספת התחנה סכום של 100,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

41. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40'ג'), לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

42. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא. איזון השיקולים השונים, ונסיבות מעשיה של הנאשמת מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי לצד רכיבי ענישה נלווים.

43. עיקרון אחדות הענישה מהווה עקרון מרכזי במסגרת שיקולי הענישה ולפיו: **"יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, ובאותן נסיבות"** (ראו: רע"פ 5619/12 חמאד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 13 (2.8.2013); ע"פ 4450/11 עספור נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 8 (8.2.2012); ע"פ 2400/13 חמור נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 14 (12.3.2014)). כלל זה נגזר מעיקרון היסוד בדבר השוויון בפני החוק:

"ככלל, יכול עקרון אחדות הענישה ללבוש שני פנים; האחד, כללי-חיצוני, באופן המבטיח שוויון בפני החוק ומונע אי-צדק בחריגה ממדיניות הענישה הנוהגת, על-ידי החלת שיקולי ענישה דומים על נאשמים שהעבירה בה הורשעו ונסיבותיה דומות או זהות [...]. השני, פרטני-פנימי, באופן המבטיח קיומו של יחס הולם בין עונשיהם של שותפים לאותו מעשה עבירה או

פרשיה עבריינית, כך שמדרג הענישה - שבין השותפים לבין עצמם - ישקף את חלקם היחסי בפעילות העבריינית" (ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 22 (22.9.2014)).

44. בת"פ 5296-03-19 גזר מותב זה על הנאשם אחדד מסאעדה, אשר הורשע בביצוע עבירות פריצה לבית עסק, גניבה וקשירת קשר לפשע, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. מדובר בהסדר טיעון נוכח קיומם של קשיים ראייתיים והודאה מיידית בעובדות כתב אישום מתוקן.

45.

נתתי דעתי לעובדה כי

הייתה זו הנאשמת שיזמה את ביצוע העבירה. היא עבדה במקום, קשרה קשר עם אחרים לביצוע העבירה, ואף הגיעה למקום בעת ביצוע העבירה יחד עם האחרים.

46. אינני מקבל את טענת ב"כ הנאשמת לפיה יש להקל בעונשה נוכח הענישה שהוטלה על מבצע העבירה בפועל. מדובר בנאשמת שהורשעה בעבירה חמורה של גניבה ממעביד, עבירה הכוללת יסוד של מעילה באמון, והפוגעת פגיעה קשה בסדר החברתי התקין.

העונש ההולם

47. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

48. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשמת הודתה, הביעה חרטה וקיבלה אחריות על מעשיה וחלוף הזמן.

49.

כמו כן, נתתי דעתי

לנסיבות חייה של הנאשמת כמפורט בתסקירי שירות המבחן, מהם עולה כי מדובר בצעירה אשר גדלה בנסיבות חיים קשות והתחנכה במוסדות חוץ מטעם שירותי הרווחה, נוכח מצבה הכלכלי של האם בילדותה.

50.

הרקע לביצוע המעשים,

כאמור, קשיים כלכליים מתמשכים, כשבתקופה שקדמה לביצוע העבירה חלה הדרדרות והיא ואמה היו נתונות תחת חובות כבדים.

51. עוד התייחסתי לכך שלנאשמת לא נפתחו תיקים נוספים בחלוף הזמן והיא עושה מאמצים לשמור על יציבות תעסוקתית אשר מהווה עבורה עוגן משמעותי לשמירה על התנהלות חיים נורמטיבית.

52. נתתי דעתי לעברה הפלילי של הנאשמת שהתיישן, הכולל עבירות מרמה ורכוש. נוכח התיישנות העבירה לא אחמיר בעונשה.

53. מתסקירי שירות המבחן נלמד כי הנאשמת אינה משתפת פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ונוכח כך לקצינת המבחן אין מידע באשר להשתלבותה בטיפול פרטי אשר יכול להפחית את הסיכון להישנות עבירות מסוג זה ואין באפשרותה לבוא בהמלצה שיקומית.

54. שקלתי אף את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות ההרכוש ובפרט גניבה בידי עובד ממעבידו, וכן את הצורך בהרתעת הנאשמת והרתעת הרבים. התחשבתי בהסדר שהוצג ובענישה שהוטלה על אחר בפרשה זו. ואבהיר, לולא עמדתה זו של המאשימה להטלת עונש בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, היה העונש המוטל על הנאשמת חמור ומשמעותי מזה שנגזר בפועל.

סוף דבר

55. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. תחילת עבודות השירות ביום 8.11.22. עבודות השירות יבוצעו ב"גגון בת אביב", ברח' אליזבת 6, תל אביב-יפו.

הנאשמת תתייצב לריצוי תחילת עבודות השירות בפני הממונה ביום 8.11.22 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי, ברח' לוחמי הגטאות בית"ר 6, רמלה. הנאשמת מזהרת כי כל חריגה מהכללים או הנחיות הממונה, עלולה להביא להפסקת ריצוי עונשה בעבודות שירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. מאסר מותנה בן 7 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה.

ג. קנס בסך 500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22 וכל ראשון לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי וישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

ד. פיצוי למתלונן המפורט בעובדות כתב האישום המתוקן בסך 2,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר לחשבון הבנק של המתלונן, בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.23 ובכל 1 לחודש עוקב. היה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי והסכום יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ג, 06 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.